

CONSTANTĂ

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

IN VOI STĂ MINTUIREA

Cind retelele lumei îmbătrânește în realitatea lipsită de avinturi nobile, mă copleșesc cu durerea lor, cauț adesea linștea în mijlocul poporului care din zi în zi, încetănește, să deșteaptă. Inima se umple de bucurie și sufletul se simte mai senin; văzind cum desmoteniști soartei, copii săraci ai plebei proletare, uități de noroc și bine; își dau mîna între ei și uitănd ura ce de secoli a fost hrănita de ignoranță între popoare; se unesc pentru a eșa din intunerie și mizerie.

Am asistat la două întruniri ale acestei clase îngenunchiate, ale acestui popor osindit la muncă! veșnică muncă! din care el se alege cu așa de puțin; — o pâine frămîntată în lacrami — muncă! din care cei puternici se îmbată în plăceri.

Și acest popor — flămînd și gol, ce duce greul vieței și al datoriei — pe deasupra pe cei tarzi și strîmbătatea — acest popor, în numele căruia și pentru care se face atîtea și atîtea; acest popor ce servă de scut pentru cei mari de patemi și mici de suflet; — acest popor m'a făcut să retrăesc o clipă în lumea visată, în lumea ideală cu poporul ei de frați; m'a uimit energia acestui popor, disprețuit de cei ce-i sug sudoarea; m'a entusiasmat pînă la delir felul său simplu de a-și spune chinul și amarul; dragostea, remărginita iubire de țară pe care numai el și numai el a iubit-o, și o iubește; acest

popor să deșteaptă, să infrâtește și începe o viață nouă!...

La sate, mai mult chiar ca la orașe, țărănimia ce din vremi uită înțelegește în intunerie, e împinsă spre lumină de către neobosiți *invățători ai neamului* cărora li se cere așa de mult și li se dă așa de puțin!

Dar conștiință că împlinesc o datorie sfintă, cea mai sfintă, cu drag și fără preget, muncesc pentru a-și deștepta neamul, ale căruia dureri, amar și chin le cunoaște și, azi aici, mîine dîncolo se pun bazele societăților economice, cercurilor culturale și teatrului sătesc.

La o serbare cu scop cultural, am văzut cum copiii sătenilor, micii vîrstare ce vor fi chemate să alcătuiască o dată baza piramidei noastre sociale, se îndeletniceau pe scenele improvizate spre a se da sfaturi sărmanilor țărăni, cu declamația și cu execuțarea unor piese populare între care era și «Ce face Dracul».

Și, copiii aceia goi și desculți, cări nu au părăsit niciodată satul natal, se întreceau în a-și da mai mult osteneala spre a îndeplini în lumea lor, un rol de care erau poate inconștienți.

Și dacă s-a stins entuziasmul acelor oameni culți, crescuți prin școli înalte, plătiți de țară ca să conducă, de popor ca să-l îngrijescă, să-l îndrumze spre bine și fericire; dacă s-a stins dragostea de «Maiestatea sa Poporul» a acestor elemente culte, care — numai cînd au nevoie se fac că — se îngrijesc de soarta lui: apoi aceste generații tinere ce se ridică

pe la sate și cari încep de pe acum să-și dea socoteală de checiarelor lor; aceste generații, vor pricepe ce părinții lor, ce noi n-am înțeles; n'am vrut să înțelegem: «în voi stă mintuirea».

S. Diaconescu Fănel.

CUGETARE

Cu cît conștiință este mai lumanată și inteligență desvoltată, cu atât durerea crește. Ea atinge culmea la omul în cunoștință directă de inteligență sa; de aceia omul de geniu sufere uneori pînă la paroxism.

Cronica Teatrală

Duminică 26 și Luni 27 Mai, ne-a fost dat să admirăm pe marea artistă Aristizza Romanescu, care cu concursul talentatului P. Liciu de la Teatrul Național din București, pe scena salonului «Elpis», a reprezentat piesele «Suprema Forță» și «Parisiana».

In *Suprema Forță*, piessă originală în 4 acte D.-I Haralamb Lecca, spune așea de multe, deși nu tomai bine determinat, dar e o impreunare de teoriile de cea mai admirabilă *forță supremă*.

Interpretarea rolurilor de către artiști și intruparea adevărului din piesă; desvăluirea realității, relelor ce bîntuie societatea, a fost un sublim ansamblu, cu atât mai mult cu cît în rolul lui *Al Fronda* autorul apărind pe scenă, ne dă — așa de adevărat așa de natural — tipul desăvîrșit al ambițio-

sului și egoistului, care prin parvenire ajuns a fi Ministrul; uită tot, numai vrea să știe de nimic și nimic — nici chiar de el însuși.

D-na Romanescu în *Zoe Lorian*, a fost superbă: amantă credincioasă, sufere și face sacrificii pentru amantul ei; dar iubește cu tot focul dragostei de mamă — mamă bună și intelligentă — singura înțelită măreie *Nina*, copilul ei, și atâtă desnădejde se cîtea pe față ei, în privirile; cînd cununatul său *Grigore Lorian* (D-l Liciu) îl spune să și aleagă între amant și între copil; atât de adevărată durere, a știut să esprime și într'un mod atât de natural, că nu știa cine nu i-a ghicit, cînd a crăpat icoana — dure-roasă prevestire — toate părerile de rău, toate mustările cei fra-mîntău mintea, gîndul ei fiind de astă-dată numai la *Nina* ei iubită, iar durerea ei de mamă a ajuns culmea, cînd i s'a anunțat de rea Silvie, moartea Ninei: — scena aceasta a întrecut sublimul!

D-ra M. Ioanin ne-a dat o *Irină Lorian*, îngăduitoare și bună iar, Ada Rilly în rolul Silviei a fost perfectă. Tot desgustul cei procura societatea ce-o înconjura și ura persoanelor cari erau în atingere cu dorul, cu durerea adîncă a inimii, pricinuită de mordea tatăluî ei iubit și bun, se degaja din cuvintele ei neînțelese, pline de înțelesuri, din răceala ei de martir.

Interpretarea perfectă a rolului nu a fost studiul, ci numai naturalul. Am vîzut-o în urmă și pe chipul ei am citit că se ascunde ceva nepătruns, în adîncul inimii — ruină de dureroase aducerî aminte — și de aci, acea tristeță, răceală și desgust; — deci în acest rol e în elementul său.

D-na Giurgea în rolul Ninei, a fost o adevărată și nevinovată copilă, sburdalnică, drăguță, adorabilă!

D-l A. Petrescu în *Mircea* — fratele ministrului — cu destulă competență, seoate în relief oglinda sufletului a acestui om fără bun simț, fără suflet și morală cei face, pare un verdict, o stigmată eternă neștearsă.

D-nă Liciu în Eug. *Lorian* și

Constantinescu în doctorul au fost bine.

Parisiana, comedie în 3 acte, tradusă de d-l P. Liciu; ne-a fost perfect redată de d-na Romanescu. Ea amantă credincioasă, mamă de inimă, prin fire; ne-a arătat că poate fi — prin talent — o desăvîrșită parisiană, cochetă și prefăcută; iar d-l Liciu, a fost un adevărat guguștiuc amerezat, care ne-a făcut să ridem cu o deosebită poftă.

Cei amorezați, și cari au văzut pe d-l Liciu în acest rol, ar trebui să spună și la cel cari nu l-au văzut și veșnic să și-l amintească și să vadă, cît îi face de ridicul — dragostea

• • •
Că s'abate și la paserii de vîr-o donă orf pe an.

De la ambele reprezentării, am plecat cu o nemărginită mulțumire sufletească și cu credință că d-na Romanescu e convinsă că și mine că publicul Constanțean nu iubește arta. Acum pricep de ce biețul Popescu își amînă mereu, reprezentările.

Dacă la prima reprezentărie sala a fost aproape plină, la cea de a doua era aproape goală și umplutură n'așă lipsit.

Și aceste umpluturi, cari grație a cine știe ce împrejurări capătă locuri în sală, devin aroganți și umplu de desgust publicul intelligent care a plătit și a venit cu un alt scop de căt al acestora, de ași arăta mutrele obrănice.

Nu invinuesc publicul în general, dar cel intelligent trebuie să recunoască, că e aproape o necuvîntă, că după cîteva momente de la lăsarea cortinei să se ceară așa de sgomotos începerea jocului: ce inseamnă graba asta, nu-mi explic!...

Flori de datin

ECONOMICE

Comerçul cu ouă. — Din Asia mică sosesc la Galați mai pe fiecare săptămână mari transporturi de ouă, spre a fi reexpediate în susul Dunării pe apă sau cu cale ferată.

Gagarin, un vapor comercial rus a adus la Galați 60000 ouă pentru Germania.

Societatea Ceres și Tîrgul de lină din București

Sunt vîr-o doi ani de când s'a înființat în București o societate pe acțiuni numită «Ceres», cu un capital social de 200.000 lei, cu scop de a ridica valoarea produselor noastre agricole și a îniescui esportul lor. Inițiativa formării acestei societăți aparține profesorilor Școalei Centrale de Agricultură din București, în cap cu directorul acestei școale, d-l Vlad Cărnu Munteanu.

Societatea și-a inceput activitatea prin aspecturi de diferite produse, locale din acele cari aveau pe piețele străine o valoare mult mai ridicată ca în țară, și căută mereu debușuri prielnice pentru tot soiul de produse ale industriei agricole.

Ea a esportat în acești doi ani cantități însemnante de grăsimi de pesce, ouă, păeri, nuci, fasole, prune, struguri etc., realizând pentru dinsa căștiguri modeste, cum a fost și începutul, dar făcind tîrei cele mai apreciabile servicii. Nucile românești, d. es. le-a ridicat la 4000 lei vagonul din 1000 lei cu căt le cumpărau agenții străini pentru piata Berlinului.

Anul acesta, societatea, în sinul căreia au intrat nu de mult, ca membri în consiliul de Administrație, d-nii Nicu Filipescu și Vasile Lascăr, mari proprietari cultivatori foști și viitori miniștri, a hotărât să înființeze în capitală un tîrg de lină, după modelul tîrgurilor similare din strînatate. Aceasta după ce, prin probleme de linuri adunate din toate părțile, s'a făcut convingeră că lină românească e mult depreciată, și ar putea fi mult mai bine plătită dacă ar fi cunoscută fabricanților din strînatate, cărora li s-ar oferi ocazia a cumpăra stocuri mai însemnante.

In acest scop societatea a închiriat niște magazinii din Antrepozitele Primărie din București unde pe la sfîrșitul acestei luni va avea loc tîrgul, iar pe de altă parte a trimis economilor de oi din țară o circulară, invitîndu-i a participa la acest tîrg, în condițiunile următoare:

1. Se primesc la tîrgul de lină organizat de către societate. «Ceres» numări lînuri de calitate mai superioară, și anume: țigae, spancă și merinos.

2. Lină va fi trimisă nespălată (cu usuc) cît se poate de curată și să nu fie udă. Lină albă nu va fi amestecată cu cea seină sau neagră.

Mîtele sau lină de miel, de burta, de picioare, vor fi trimise în saci speciali. Codina nu se primește.

Ori ce stricăre a liniei și sează, mîntul provenit din reaua ei condiționare la primire, cum de exemplu ar fi jilăveala, privește pe trimițitor, de oare ce localul societății este sănătos și uscat, societatea neangajindu-se cu manipulari de uscare.

Fie-care sac trebuie să prevăzut cu marca expeditorului, un măsurător de ordine, indicîndu-se exact calitatea liniei și locul de proveniență.

Acetea indicații, împreună cu greutatea netă a lînel și taraua săilor, vor fi specificate într'o scrisoare a-partea. În această scrisoare trimițătorul va declara că aderează la condițiile arătate în această circulară.

3. Lîna va fi trimisă pe adresa societății «Ceres», la antreposele de la Giagoga, București.

4. Societatea acordă un avans de 60 bani de kilogram. Avansul va fi plătit la primirea mărfei în schimbul unui act de gaj.

Pentru acest avans, producătorul va plăti dobînda de 2% peste taxa avansului Băncii Naționale în ziua operațiunii (actualmente este 7%) plus 1/4 comision. Din avans se vor seăde cheltuelile de transport al lînei, cînd transportul nu e plătit.

5. Vinzătorii vor fixa prețul minim de la care societatea va putea începe să vînză marfa, prin licitație între cumpărători, sau prin bună învoeală. În ambele cazuri, proprietarul este ținut să și dea adesiunea sa în seris. De alt-mind, trelea proprietarul are latitudinea de a însarcina societatea cu fixarea prețului minim prin oamenii săi speciali.

6. Din valoarea mărfei rezultată din vînzare, societatea și va opri avansul, dobînda prevăzută la articolul 4, plus un comision de 4%, în care intră și chiria magazinei, pe timpul tîrgului, asigurarea mărfei, corespondență etc.

Reguliarea comptului se va face cel mai tîrziu 8 zile după efectuarea vînzării.

Pentru lîna rămasă nevîndută, proprietarul va plăti magazinaj din monontul sfîrșirei tîrgului.

De asemenea dacă lîna nu s'a vindut și proprietarul o retrage din magazia societății, va plăti un comisinn de 2% socotit după prețurile vînzărilor efectuate de către societate, plus cheltuelile de asigurare, chiria magaziei și even-tualul avans.

7. Pentru stabilirea calităței lînei și a prețurilor, în casul cînd proprietarul ar însarcina societatea să determine calitatea și să fixeze prețul, se va constitui o comisiune, compusă dintr'un delegat al societății, un proprietar producător și un specialist.

8. Tîrgul se va ține la sfîrșitul lunii Iunie, la o dată care se va anunța la timp. El va dura 2—4 zile, fiind însă de dorit a de a lăpu parte la vînzare și producători.

Pentru orice informații, vă rugăm a se adresa Direcției societății «Ceres».

De decimii de ani, cumpărăturile de lână, spancă și țigăe, le face în Dobrogea o singură fabrică din țară care a scăzut aproape la derizoriu prețurile acestor importante produse ale Dobrogei: la 80 bani chilogramul, din 2 lei și 50 bani ocau, cu cît se vindea pentru streinătate lîna dobrogeană, în primii ani după ocupație.

Tîrgul ce s'a proiectat în București mai bine s-ar fi făcut la tîrgul de vite din Constanța (Anadolko) nî se pare bine venit pentru a reavînta comerțul în acest produs, foarte important în provineia noastră.

Noi indemnăm pe economii dobrogeni să participe la acest tîrg în număr cît mai mare, spre binele tuturor persoanelor din capul acestei instituții fiind de o competență nediscutată și meritind cea mai absolută încredere.

Lăcustele. — Pentru combaterea lăcustelor din delta Dunărei, s'aș trimis în localitatea Sf. Gheorghe 200 soldați din reg. Tulcea No. 33.

Luerările de distrugere sunt conduse de agentul viticol S. P. Augustin.

Export de lînă. — S'aș exportat din Buzeu 6.500 kilograme de lînă pentru Brașov.

Pîne cu cintarul. — Primăria Capitală a primit din partea societății cooperative «Viața» o propunere în sensul ca pînea să nu se mai vîndă cu bucata, ci după greutate, fixîndu-se prețul pe chilogram.

Cu mîndul acesta s'ar pune că-păt purtărei scandalioase a brutarilor cari frustrează populația vînzînd pînea lipsă.

DE PE LA SATE

...În spre soare apune și puțin mai sus de bâile Olănești se iștește o vale adîncă, în care n'au străbătut nică o dată razele soarelui. Răcoarea e aşa de puternică aci, că tremuri în tocul verii, iar mîrosul de pucioasă, ce se împrăștie din isvoarele ce înîlnești la fiecare pas, te îneacă.

Pe o potecuță îngustă, în voia pașilor mei leneși, ure urieșescul deal

din dreapta, acoperit de pădure. Dacă în fundul văiel tremuram de răcoare, aici uriașele stîne vi-nete-cenușii, ce staă să se prăvale, fac să mă cutremur. Toemai sus de tot, pe creasta dealului, vre-o 5-6 colibe, înconjurate de stufoșuri, par niște vizuină. E liniște și doar un cîine, jelindu-se a pustiū, deșteaptă ecoul pădurei. Un bătrîn al cărui păr de pe cap, albit de vremuri, îi cade în plete peste umeri, păsind pragul ușei și intinzîndu-se în toată lungimea corpului, pare o umbră eșită din mormînt. Rezemat cu mîna stîngă de usciorul ușei, iar pe cea dreaptă ținînd-o străsină de-asupra ochilor, rămine nemîșcat, privind în spivale. Vreme îndelungată am rămas mut înconjurat de atîta poezie, mizerie și pustiū, am rămas percut în mijlocul acestui tablou, pe care lătratul tînguios al cîinelui, îl făcea mai trist, mai dureros.

— Ce sat e ăsta moșule? — întreb pe bătrînul ce semăna mai mult a stei de piatră de cît a om.

Nică un răspuns nu urmează în-trebăre mele. Bătrînul rămine în aceiași poziție, ca și cum ar visa un vis etern.

Toemai într'un tîrziu, după ce repet întrebarea, bătrînul se mișcă mașinalicește și 'mî dă ultimul lui răspuns.

Pătrund în coliba lui de lemn, mormînt îngust în care mă miram cum putea încăpea atîta mizerie și o conversație se stabilește între mine și bătrîn.

— Vezi, boerule... aci s'a născut și a murit moșul meu, aci a trăit tată-meu, aci îmi petrec viața și eu și copiii mei și poate tot aci își vor mînea amarul copiii copiilor mei. Muncim din greu și frămin-tam cu lacrimi și suđori pămin-tul și tot săraci rămînem.

Fața sărmânlui bătrîn se în-tuneca și mai mult, cu cît îmi iștorisea de traiul lui amar și iștovitor.

— Si cum îi zice satului d-tale moșule?

— Tisa, domnule.

Am părăsit sdrobit acel ținut copleșit de mizerie, și am luat dru-mul înainte pe cărarea pustie ce se deschidea înaintea mea printre copaci împresurați de mărăcini!

F. de la Gorj

